

VAD VI SLUPPIT HÖRA

HERR CHRUSCHTJEVS tal i FN:s generalförsamling den 18 september föreligger nu i tryck. Det var som bekant där han framlade det förslag om avrustning inom 4 år, som i hela den fria världen med beklagande konstaterades bara vara propaganda. Även hr Undén har betecknat förslaget som »utopiskt». Inget tvivel kan råda om att propagandasynpunkterna var väl tillgodosedda vid hela den ryske regeringschefens framträdande. Talet om fred och fredlig samlevnad, om lämpligheten att använda besparingarna på militärbudgeten för investeringar i underutvecklade länder, allt detta måste ha gått väl in hos åtskilliga delegationer. Men också Chruschtjevs motståndare måste ha konstaterat, att den solenna omgivningen medförde färre klumpigheter i framträdandet än man kunnat frukta. Den enda grovheten bestod i en släng mot Chiang Kai Shek.

Hur man för övrigt ser på hans anförande, beror på vilka pretentioner man har. Låt oss ordagrant citera följande: »Jag anser det nödvändigt att här, från FN:s talarstol, förklara att Sovjetunionen hyser den uppriktigaste sympati och den djupaste förståelse för alla folk,

som på olika kontinenter försvarar sin frihet och nationella oavhängighet. Jag tror, att denna vår inställning helt motsvarar principerna i FN-stadgan, vars hörnsten är erkännandet av folkens rätt till en fri och oavhängig existens och utveckling.»

Är detta förljugenhet eller inte? Tror den på vad han säger, som bara för några år sedan skickade sovjetiska trupper mot det ungerska folk, som försökte resa sig för sin frihet?

Eller ett annat exempel. Hr Chruschtjev gjorde gällande, att Sovjetunionen visat sin nedrustningsvilja inte bara i ord utan i handling. Han sammanfattade: »Sovjetunionen har helt avskaffat de militärbaser, som den efter andra världskriget förfogade över på andra staters territorium.»

När detta sades i FN:s generalförsamling, kan inte en enda delegat från något enda land ha varit okunnig om att Sovjetunionen håller trupper baserade i Östtyskland och att dessa funnits där just sedan andra världskriget. Att ryska trupper är kvar i Ungern måste ha varit lika välbekant. För en eller annan kanske det inte stått klart, att Sovjetunionen har en militär bas etab-

lerad i Polen, kring det gamla Liegnitz, eller att Sovjetunionen under senare år av allt att döma byggt ut urtypen för en militär, i detta fallet marin, bas vid Adriatiska havet, i Albanien. Men talaren själv, hr Chruschtjev, måste ju veta allt detta? Givetvis, men kunskapen om de faktiska förhållandena har inte avhållit honom från att göra motsatsen gällande. Ingen rapport från det celebra tillfället har antytt att han gjorde det rodnande.

Förklaringen är nu som ofta anmars, att en kommunistledare talar sitt eget språk. Med »språk» menas då inte ryskan, som kan översättas, utan ordens betydelseinnehåll, som är något annat.

Hr Chruschtjev skulle säkert inte förneka existensen av ryska trupper i Östtyskland. Men han skulle kanske säga, vad som förmodligen är formellt riktigt, att den östtyska regeringen — som var och en vet är en kommunistisk lydregering — begärt att sovjetiska trupper skall förläggas till *östtyska* baser. Några *sovjetiska* baser finns alltså inte! För västerländskt språkbruk är detta en förvrängning, men det tillfredsställer det kommunistiska sanningskravet. För den utomstå-

ende betraktaren är det pikant att just i detta sammanhang konstatera, att Chruschtjevs stora nedrustningsförslag förutsätter att varje land skall ha rätt till vissa kontingenter milis »utrustade med handeldvapen och avsedda utslutande för att upprätthålla den inre ordningen...». Förslaget torde vara välbetänkt. Utan en sådan milis, utrustad med minst handeldvapen, skulle t. ex. hr Ulbrichts regim i Östtyskland försvinna på en eftermiddag. I Ungern krävdes som bekant stridsvagnar...

Man kan gå igenom stora delar av hr Chruschtjevs anförande mot samma bakgrund, nämligen existensen av ett kommunistiskt »double talk». Koexistens, kallt krig, mycket annat fordrar sina egna förklaringar. Tills vidare har vi sluppit höra sådant tal här, annat än i hrr Hagbergs et consortes auktoriserade framställning. Det finns tyvärr skäl att tro att vissa svenska politiker i framskjuten ställning, vilka ganska energiskt brukar polemisera mot hr Hagberg, skulle betydligt mera okritiskt ha anammat vad dennes herre kunde tänkas ha sagt.